

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XI. Quòd desiderandus sit Deus, & cupidè in Eucharistiâ suscipiendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. III. 321
induit Iacobum, vt saltem minùs indignè
Agnum istum, quem tu mihi dedisti, offe-
ram aeterno Patri in cibum suauissimum, quo
libentissimè eum nouisti vesci.

C A P V T X I.

*Quòd desiderandus sit Deus, & cupidè
in Eucharistiâ suscipiendus.*

O Desiderabilis Veritas, quid audio de
ore tuo verissimo? Desiderio desidera-
ui hoc pascha manducare vobiscum. Quo-
modo vir desideriorum impetrat à Deo,
quidquid cupit; & Deus desideriorum non
impetrabit à vili homuncione, quod depo-
scit? Daniel ieiunator obtinuit gratiam apud
Deum desiderando; & tu Domine saturator
animarum, & distributor cælestis panis, tot
desideriis, & machinis amoris non inuenies
gratiam apud me, vt tibi concedam, quod
tot inuentionibus & officiis procuras, cor
meum? O spiritus torpide, quid desideras,
nisi quod Deus desiderio desiderat? Sed Do-
mine, quid desideras intrádo corpus meum?
an desideras idem esse mecum, cum vniri
mihi vis? Quid decet tuam Maiestatem de-
siderare præter te? Desideras Domine me-
cum esse; sed taliter vt ego fiam tu ipse, fa-
ctus vnum corpus tecum, vt sint membra
X cum

cum suo capite : & fiam simul vnus spiritus adhærens Deo , vt Deus sit mecum , & ego in Deo. Mirabili charitatis sapientiâ ita dispositum est , vt mansionem in me facias , ac in te maneam , & tu in me , & ego propter te viuam , sicut tu propter Patrem ; nec iam aliud desideres in me , nec mihi , quàm te ipsum ; nec desinas iusto titulo me desiderare , cum sine te nihil in me desideres.

Veni Domine, veni, occupa possessionem mei cordis, quod iustissime merentur desideria tua. O quantum deficio, nec resistere possum huic titulo desideriorum! Nonne factis erat, ô Veritas benefica, me obligasse tot operibus & donis: cur opus erat etiam me obstringere desideriis tuis? Consolationem meæ miseræ abstulisti: nam cum beneficiis tuis satisfacere non possent mea opera, votis id conari & optare me consolabatur; sed cum iam vota & desideria tibi debeo, quid restat mihi? O Domine, quantum desiderabilis cunctis desideriis es, quia desiderio desiderasti! quomodo vacat mihi aliud desiderare, nisi te Deum desiderantem? quomodo concupiscentia & cogitatio mea intermitteri potest à desiderio sanctissimi tui Corporis, vbi totus homo fit Christus? In aliis Sacramentis & gratiis vnus spiritus fit cum Deo; in hoc etiam vna caro cum IESV, tantâ vnione,

vt

vt substantialis, naturalis & realis, à Patribus
 & Doctoribus dicatur: vt iam sim totus tuus,
 & vnus tecum, & me respiciam & venerer vt
 carnem participem carnis tuæ, quam vene-
 rabatur & tractabat deuotè sanctissima Vir-
 go; simulque duo in carne vnâ; & glorier
 ego, dicens, Ego nunc caro ex carne Christi,
 & os ex ossibus IESV. Sacramentum hoc ma-
 gnum est in Christo & Ecclesiâ, per istud
 mysterium quo concorporei simus cum Do-
 mino gloriæ Filio Dei & Mariæ. Iam Domi-
 ne te diligens, me diligam: nemo enim vm-
 quam carnem suam odio habuit: & tu dili-
 gens te, me dilexisti, simili fauore donans
 carnem meam ac tuam, tractans ossa mea vt
 tua, priuilegio resurrectionis: nam etiam si a-
 lij Iusti & Patriarchæ & Prophetæ antiqui
 non essent resurrecturi, resurgerent qui mo-
 riuntur participes huius Sacramenti Domini-
 ci Corporis; nec tantum resurgent ex vi me-
 ritorum animæ, sed etiam ex carnis suæ di-
 gnitate. O Domine, desideratus fuisti cun-
 ctis gentibus, vt communicareris communi
 naturæ nobiscum: quomodo non te deside-
 ro, vt fias indiuiduus mihi & vnus admirabi-
 li istâ coniunctione inconfusâ, cum meâ sin-
 gulari carne, & spiritu?

Ideo Domine, quia non desideramus vt
 debemus, voluisti tu desiderare, ne tantum

324 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
beneficium priuaretur debito amore & æsti-
matione. Alia beneficia fecisti desiderari, &
præcipue Incarnationem tuam; at institutio-
nem venerandi mysterij Corporis & Sangu-
nistui omnino gratuito voluisti fieri, absque
sumptu desiderij cunctarum gentium. Fuit
istud Sacramentum inopinabilis liberalitas
& insperata charitas, vt omnia deberentur &
reseruarentur desideria erga perceptionem il-
lius: & nihilominus non ardemus. Adeo ti-
bi placet desiderium huius mysterij, vt mira-
biliter accurras, & acquiescas animæ te cu-
pienti. Beatus Stanislaus tyro nostræ Societa-
tis, non semel cum compos huius cælestis
panis non esset, desiderauit ardentè illum, &
statim Angeli attulerunt illi & ministrarunt
Eucharistiam. Quia rariùs recipitur Corpus
Christi debito desiderio, non voluit Deus
omittere occasionem dignioris sumptionis, &
frustrare illam, cum vidit animam fameli-
cam, & æstuantem.

Docuisti nos, ô IESV doctor Veritatis, su-
mere deuotè hoc Sacramentum; nec imita-
mur deuotionem tuam, quam ipse habuisti
erga illud, desiderando. Nescio quomodo,
si Christum diligimus, sine fletu & deside-
rio illius istud mysterium aspicere possimus:
nam sine desiderio sponsi non posset sponsa
videre pignus, quod reliquit illi in sui memo-
riam

riam peregrè profecturus. Non tantùm fatigendũ est vt digne sumamus illud, sed quàm dignissimè possimus: nam præter quàm omnem reuerentiam meretur infinita Maiestas, & omnem puritatem infinita sanctitas IESV, maiorem inde gratiæ quæstum habebimus. Tria documenta Domine dedisti, vt digniùs ad illud accederemus, feruentem amorem desiderando, exquisitam munditiam & humilitatem, quas ostendisti lauando pedes Discipulorum. Quid dicam de munditiâ? Tanta decet & conuenit, ô amator Christi, huic mysterio, vt magis deceat curare puritatem, quàm si statim moriturus esses. Plus optes, plus te sollicites præparare ad Eucharistiam, quàm ad mortem: imò quadam fructuosâ ratione plus quàm si in gloriam Dei ingressurus esses. IESVS lauit pedes Discipulorum, etiam si mundi iam essent, cùm Corpus suum concessurus erat illis: & tamen cùm eos misit sicut agnos in medio luporum, instantibus mortis periculis, & cùm assumpsit in Thabor ad gloriam transfigurationis, non ita curauit lauari; nec cùm manducauit cum illis post resurrectionem gloriosus. Ad mortem conueniens præparatio esset, si fores in gratiâ Dei: nam etsi omnino non purificatus esses à pœnis aut culpis venialibus, priusquam coram Deo appareres, in purgatorio munda-

reris penitus. Vtinam ante hoc Sacramentum suscipiendum præcessisset purgatorium ! Sed quia non antecedit , oportet me diligentissime dispicere , præparare , & mundare omni culpâ leuissimâ , & debito cuiusvis pœnæ , & diligentia & amore ardenti supplere , quoad possim , purgatorij ignes : & quamuis ad intrandum in gloriam omnis purificatio requiratur pœnæ & culpæ , tamen non nisi operum & præcedentis gratiæ ratio habetur ; nec duplicatur diuina indulgentia ad dispositionem , distinctam à ratione meriti : at in Eucharistiâ dabitur maius ius ad gloriam , etiam pro cuiusque dispositione , ultra id quod pro meritis habetur ; & qui magis dispositus & purior studet accedere , tantò maiorem fructum reportabit , præter præmium operum bonorum : plus deberes desiderare , esse magis gratum Deo & placere illi , quod fit per maiorem gratiam , quàm gaudere quiescendo in gloriâ , si magnitudo beatitudinis cum beneplacito Dei & gratiâ non commensuraretur. Omnis præparatio operum , præter Sacramenta , quâ disponeremur ad gloriam , vno dumtaxat modo consequetur gratiam : at præparatio ad Eucharistiam , duplici viâ gratiam lucratur , & duplicatum beatitudinis gradum postea.

Adeò decet puritas ad hoc Sacramentum,

vt

vt diuinitus sit dispositum, quòd præcedens Sacrificium Christi sit pro peccatis nostris, quod vim habet remittendi ipsam culparum pœnam; ipse Christus, quem suscipimus, vult prius nos mundare, vt ipse mundauit & lauit prius pedes Discipulorum, antequam se nobis daret, & pro nobis traderet. Ostendit illâ lauatione, non quamlibet munditiam decere, sed exquisitam: nam non tantùm voluit manus Discipulorum mundas esse, quod ordinariis conuiujs sufficit; sed vt pedes etiam, quod magis extraordinaria diligentia est. Non tantùm manibus, hoc est operibus, mundos, sine vllâ culpâ, indicauit Deus oportere nos ad Eucharistiam accedere; sed & pedibus mundos, hoc est ipsis vestigijs culparum, id est pœnis ex remissis iam peccatis & operibus tepidis: sic Sacrificij gratia est in remissionem pœnæ ex peccatis.

O Domine, quomodo dignè accedam ad te suscipiendum? Quantus apparatus sanctitatis fuit Ioanni Baptistæ, vt in ore suo non te, sed nomen tuum figuratum sumeret, dicens, Ecce Agnus Dei; & vt ministraret figuram vnius Sacramenti tui? at ego, vt te ipsum verè & realiter in ore meo sumam, & suscipiam tremendum istud Sacramentum, quàm purus debeo accedere? O vtinam possem te excipere illâ reuerentiâ, quâ beatissi-

ma Mater tua te excepit utero suo, in stupenda illâ horâ incarnationis; aut quomodo corpus tuum sanctissimum de cruce refixum accepit in suo gremio; & Pater tuus immensus excepit spiritum tuum, in manus suas commendatum, cum expirasti. Quod diuifisti Domine in morte tuâ, inter Patrem & Matrem distribuens; vtrumque veneror iam in hoc Sacramento post resurrectionem tuam: non enim anima est sine corpore. Corpus quod reliquisti Matri, mihi concedis simul cum spiritu, quem commendasti Patri. O quis expiranti IESV apposuisset os, ut hauriret spiritum eius dignum diuinis manibus, ut corpus meum regeret! O quis squallens cadaver IESV posset sanguine proprio fuso tergere, & in se recipere sanguinem Christi pro me effusum, ut mundaret animam meam squallidam! O quis apponeret os, ut sanguinem & aquam è latere Christi fluentem gustaret & reciperet, ne gutta decideret! Sed tu Domine, desiderans & desiderabilis, imple vota mea in hoc tremendo beneficio. Quale gaudium fuit Angelorum in ascensione tuâ, cum cælum intrasti, qualia desideria præcelsferunt reditus tui in cælum? O desiderate cunctis Angelorum Hierarchiis, quantâ exultatione debeo gestire, cum in meum pectus intras?

Totam

Totam reuerentiam, quam omnes Angeli habuerunt cum te exceperunt, redeuntem à mundo & vitâ passibili, ego vnus tibi debeo multis modis: nam intras in me sapius, vt me vnum solum delectes, qui semel in caelos intrasti, delectaturus omnes Angelos. Sapius pro me vno facis, quod semel pro vniuersis spirituum Hierarchiis fecisti. Si hoc beneficium vni dumtaxat ex omnibus hominibus fieret, vt semel in aeternitate totâ intraret Christus in illius solius pectus hoc amabilissimo modo, quàm stupendum beneficium censeretur? qui audirent, vix crederent attoniti hoc benignitatis miraculo: ipse qui suscepisset, quàm extra se admiratus, sine voce, sine motu, imò sine vitâ maneret, nisi miraculosè inuaretur præ stupore, timore, gaudio, & amore, ex tantâ beneuolentiâ: cur ego dignè non vereor & admiror maius beneficium, cum non semel dumtaxat, sed frequentissimè, non mihi solum hoc fiat, sed omnibus; in quo maius beneficium meum agnosco. O quis te reciperet IESV amabilis in me intrantem, vt Pater tuus te excepit in caelum introeuntem, post tot cruciatus & mortem! nam omnium Angelorum sanctitas, deuotio, gaudium, pompa, celebritas adhuc non fuit digna, non dicam tuâ Maiestate, sed nec tuâ humilitate, quâ vis in casâ mei

330 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
cordis te arctare : da mihi tanto tuo exem-
plo, vt infra nihilum me humiliem. Qui non
possum satis me humiliare præ tuâ humili-
tate, quomodo possum præ tuâ Maiestate &
gloriâ ? O quàm felix anima, quæ se humi-
liabit coram hoc Sacramento ; quàm hono-
rata erit ! quomodo Angeli illam reueribun-
tur & honorabunt, vt honorificè Dominum
suum recipiat ! Sancta Theresia non semel in
Ecclesiâ nostrâ vidit fratres nostræ Societatis,
cùm ad Eucharistiam accederent, sociari ab
Angelis, pallium interim pulcherrimum &
locupletissimum obtendentibus super capita
ipsorum, vt honorificentius tamquam regis
& sacre animæ exciperent Christum : cùm
verò alij accedebant ad communicandum,
non vidit illud obsequium Angelorum : cau-
sa fuit minor humilitas deuotionis. Curemus
itaquè omni humilitate, deuotione, feruore,
charitate, istum panem supersubstantialem
quotidianum accipere. Sicquotidie illum su-
mamus, quasi nullo alio die sumeremus : sic
frequentissimè ad illum accedamus, ac si se-
mel in vitâ accederemus : sic fiat quotidiana
communio, quemadmodum debet fieri pri-
ma die vitæ, & vltimâ in hora mortis.

CA-